

го и му поробили сичкѣхъ войскъ, и самага Кюръ-Тодора, заедно съ женъ му, и сыноветы му, дщериты му и съ сичкыты му по-първы войводы уловили, освѣнь брата му Манола, който сполучилъ да побѣгне и да ся скрые въ Солунъ (1230 л.).

II. Ами подиръ тѣхъ побѣдъ какво станѣло?

О. Изъ Кюръ-Тодоровото царство много градове ся прѣдали сами и доброволно на Асѣня, който отъ робіето, что заробилъ, задържалъ само голѣмниты, а другыты отпустилъ, та ся върнѣли въ домоветы си дѣто хвалили Асѣня на своиты съотечественници, и гы при-нуждавали да го искать и за тѣхънъ царъ. Подиръ това Асѣнь ударилъ на Френциты, та имъ отиѣлъ сичкыты градове около Цариградъ, че най-послѣ ся управилъ и камъ него; нъ Френцити му ся покорили, и му ся обѣщали да му плащатъ данъ, за това той имъ оставилъ пакъ отнятыты градове, да си гы управлявать сами. «Тѣкмо градовомъ окръсть Царѣградъ и самага того града държахъ Фрѣзи, нъ и ты подъ рѣкѣ царства моего повинухъ ся, понеже иного царя неимахъ развѣ мене, и мноя ради данъ своя испровождающе...» (книга нѣколко рѣчи о Асѣню I и II отъ Р.).

II. Кажете сега подиръ това, кадѣ отишлъ Асѣнь?

О. Това негово великодушіе къмъ Френциты гдѣто имъ отстѣпилъ градове, накарало градове: Димотика Едрене, Волиръ, Сѣресъ и Триполека Пелагонія, та му ся прѣдали сами. Оттамъ Асѣнь прѣминѣлъ прѣзъ цѣлѣ Тессаліѣ, влѣзълъ въ Епиръ до Драчѣ, послѣ въ Албаніѣ, та отъ гдѣто поминѣлъ все завладѣлъ, а послѣ минѣлъ и въ Сърбіѣ, гдѣто прѣзѣлъ още нѣколко мѣста, като си оставилъ войводыты да гы управлявать, както былъ оставилъ и зетя си Манола съ чинъ Солунскы Деспотъ въ Епирското кралство, върнѣлъ ся съ побѣдоноснѣ славѣ въ Българіѣ.